שם לווי אבל אית ליה שם לווי אע"ג דלא גבוה עשרה ואע"ג דלא הוי ארבע אמות: אפילו הוא עמה במטה כו': אמר רבא לא שנו אלא במטה שלו אבל במטה שלה מגורשת, תניא נמי הכי רבי אליעזר אומר במטה שלו אינה מגורשת במטה שלה מגורשת ובמטה שלה - מגורשת' כליו של לוקח ברשות מוכר הוא' שמעת מינה *כליו של לוקח ברשות מוכר-קנה לוקח? לא צריכא דגבוה עשרה, והאיכא מקום כרעי? מקום כרעי לא קפדי אינשי: לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת: אמאי *כליו של לוקח ברשות מוכר הוא? *אמר רב יהודה אמר שמואל כגון שהיתה קלתה תלויה בה וכן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה בה ר' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה מוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קנוי לה, מקום קלתה קנוי לה, אמר רבא מ"ט דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד - לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה, תניא נמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה או לתוך כל דבר שהוא בקלתה הרי זו מגורשת "כל דבר שהוא בקלתה" לאיתויי מאי? לאיתויי טסקא דאבלה בה תמרי: **מתני'** אמר לה "כנסי שטר חוב זה" או שמצאתו מאחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה "הא גיטיך". נתן בידה והיא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה "הא גיטיך": **גמ'** כי אמר לה "הא גיטיך" מאי הוי, הוה ליה "טלי גיטיך מעל גבי קרקע", ואמר רבא *טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום? אימא ששלפתו מאחוריו, ושלפתו נמי הא בעינא "ונתן בידה" וליכא? לא צריכא *דעייק לה חרציה ושלפתיה תניא נמי הכי אמר לה "כנסי שטר חוב זה" או ששלפתו מאחוריו קראתו והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה "הא גיטיך" דברי רבי, *רבי שמעון בן אלעזר אומר לעולם אינו גט עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה "הא גיטיך", נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה "הא גיטיך" דברי רבי, רבי שמעון בן אלעזר אומר עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך וצריכא: דאי איתמר בהך קמייתא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן אלעזר ואי איתמר בהא בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי ליה לרבי, צריכא. *אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט, ניעור אינו גט דהויא ליה 'חצר המשתמרת שלא לדעתה' "ישן ומשמרתו" הרי זה גט אמאי *חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה, וכי תימא ישן שאני *והא*) אמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה? *(א) והלכתא בכפות: **מתני'** **)היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה: קרוב לה מגורשת, קרוב לו אינה מגורשת, מחצה על מחצה' מגורשת ואינה מגורשת. וכן לענין קדושין, וכן לענין החוב - אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו: קרוב למלוה זכה המלוה, קרוב ללוה הלוה חייב, מחצה על מחצה שניהם יחלוקו: **גמ'** היכי דמי "קרוב לה" והיכי דמי "קרוב לו"? אמר רב ארבע אמות שלה זהו "קרוב לה", ארבע אמות שלו זהו "קרוב לו", היכי דמי "מחצה על מחצה"? אמר ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומדין בארבע אמות, וליחזי הי מינייהו קדים, וכי תימא דאתו תרווייהו בהדי הדדי *והא אי אפשר לצמצם? אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן:

וגט

---

*) לעיל כא. ב"ק יב. ב"מ ט: **) יבמות לא.

שם לווי · טולהו פיסלא מיקרו ואי הוי להאי שם לעצמו הוה ליה חשוב ולא בטיל : אבל במטה שלה · אע"פ שבתוך ביתו מגורשת וקא סלקא דעתין טעמא משום דקסבר כליו של לוקח ברשות מוכר קונה חפץ הנתון לתוכו לבעליו ופלוגתא היא בב"ב (פה:): דגבוה י' · דהוי רשותא לנפשיה ולא חשיב ההוא אוירא רשות מוכר לבטל את רשות הכלי : והא איכא מקום כרעי · שמונחים לארץ : ה"ג אמקום כרעי לא קפדי אינשי · הואיל וגבוה מן הארץ עשרה שטחה להשתמש תחתיה : קשורה אע"פ שאינה תלויה · אלא עגלת בקרקע וקשור בה ולא גרסי' תלויה אע"פ שאינה קשורה : בין ירכותיה · ואע"פ שמונח בקרקע אין אדם מקפיד על כל מקום מושב אשתו, ועד עכשיו היה אותו מקום קנוי לה : מוכר קלתות · לכך אינו מקפיד על מקומה, שיש לו בית לכך : תניא נמי הכי · דמשום דאינו מקפיד הוא מדקתני "או בכל דבר שהוא כקלתה" שמיוחד לתשמישה תמיד, שהמכניס אשתו לתוך ביתו -על מנת להיות כלי תשמישיה קטנים עמה- הוא מכניסה : טסקא · טסק"א בלע"ז: מתני' עד שיאמר לה הא גיטיך · ואפי' לאחר שבא לידה אומר לה כן ודיו : קוראה והרי הוא גיטה · כשהיא קוראה בו רואה שהוא גיטה : גמ' טלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום · דבעינן "ונתן": שלפתו · שהיה תחוב בין חגורו למתניו ושלפתו משם : דעייק לה חרציה · עקם לה מתניו להקריב לה הגט: שלפתו · גרס בברייתא : לעולם אינו גט · הואיל ובא לידה שלא בהכשר עד שיטלנו כו' : דבת איגרושי היא · שהרי ניעורה ולא מיחסרא אלא אמירת "הי גיטך" הלכך כי אמר לה בתר הכי שפיר דמי שקבלתה הוגנת: הרי זה גט · דהוי 'חצרה המשתמרת לדעתה' הואיל והוא ישן אינו משתמר אלא על ידה : ניעור אינו גט · שהעבד משמר את עצמו ואת מה שבידו והויא לה חצרה המשתמרת שלא לדעתה : חצר מהלכת לא קנה · רבא גופיה אמרה בשנים אוחזין בטלית* : כל שאילו מהלך כו' · רבא נמי אמרה התם היה מהלך בספינה וקפצו דגים לתוך הספינה כו': בכפות · שאינו ראוי להלך בההוא קאמר רבא דהוי גט: מתני' קרוב לה · מפרש בגמ': אמר לו · מלוה ללוה : זרוק לי חובי · ברה"ר: וזרקו לו · ואבד : גמ' ד' אמות שלו · שאין בינו לגט ד' אמות דאמרינן בשנים אוחזין (ב"מ דף י.) דד' אמות של אדם קונות לו : כגון שהיו שניהם עומדים בד' אמות · לגט, זו מכאן וזה מכאן שכל הגט מונח בתוך ארבע אמות שלו ובתוך ארבע אמות שלה ולא גרסינן מצומצמות : וליחזי הי מינייהו קדים · לבא במעמדו אם קדם הוא לבא זכה בכל ארבע אמות ואם קדמה היא לבא זכתה בכל ד' אמות הסמוכות לה ושוב לא נכנסה זכותו לתוכו : א"א לצמצם · שלא יקדים האחר : מצומצמות · שהיו שניהם עומדים בח' אמות מצומצמות לא פחות ולא יותר יש בין שניהם :

אמקום כרעי לא קפדי אינשי · לכל הפחות באשתו וכן באויר המטה : כגון שקלתה תלויה בה · וא"ת ותיפשוט איפכא מדמתרצי כל הני אמוראי ובהמוכר את הספינה (ב"ב דף פה:) רוצה לפשוט מדברי אמוראי ואינו יכול ויש לומר דהכא לכולהו מספקא להו אלא דדחו למתני' דלא נפשוט מינה א"נ אפי' בעלמא כליו של לוקח ברשות מוכר קנה הכא לענין גט דלרחוקה קאתי לא קנה : מקום חיקה קנוי לה · וא"ת פשיטא דהא חיקה הוי ממש כידה ואומר ר"י דר' יוחנן קשורה ותלויה בעי ומיירי כשבגדיה נגררין בארץ והשתא אי לאו טעמא דמקום חיקה קנוי לה לא הוי מהני מידי כיון דאינה קשורה ותלויה : אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך · ר"י היה מצריך לנותן גט לאשתו לומר הי גיטיך וגם הרי את מותרת לכל אדם כדמשמע בהמגרש (לקמן דף פה:) שהיו רגילים לומר ג"כ ודן ומיהו קשה דבהניזקין (לעיל דף נה.) משמע דאפילו לא אמר, כשר - גבי מעדותו של רבי יוחנן בן גודגדא כשמע 'אמר לעדים' "ראו גט זה וכו'" וי"ל דהתם נמי אחר כך יגידו לה העדים שהיא מגורשת אף על פי דהאשה מתגרשת בעל כרחה מכל מקום צריך לומר לה 'הי גיטיך והרי את מותרת לכל אדם' שתדע שהיא מגורשת ולא תהא חוזרת דבעינן שיהא משלחה ואינה חוזרת* :

רבי

תוספות רי"ד

בתוך ביתו או בתוך חצרו אפילו עמה במטה וכו' אמר רבא ל"ש אלא במטה שלו אבל במטה שלה מגורשת תניא נמי הכי ר' אליעזר אומר במטה שלה מגורשת ש"מ כלי של לוקח ברשות מוכר קני פי' ופלוגתא היא בפ' המוכר את הספינה וא"כ תקשה מהכא למ"ד לא קנה לא צריכא במטה דגבוהה עשרה פי' דהוי רשותא לנפשיה ולא חשיב ההוא אוירא רשות מוכר לבטל את הכלי: והא איכא מקום כרעים פי' כרעי המטה שהן מונחים בבית הבעל אמקום כרעים לא קפדי אינשי שהואיל והיא גבוהה י' נוח להשתמש תחתיה: לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת קלתה כליו של לוקח ברשות מוכר הוא א"ר יוחנן מקום חיקה קנוי לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר' יוחנן לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה: מתני' אמר לה כנסי שט"ח זה או שמצאתו מאחוריו קוראה והרו הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך נתן בידה והיא ישנה ונתעוררה קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי זה גיטך: או שמצאתו מאחוריו וכי אמר לה הרי הוא גיטך מאי הוי טלי גיטך מעל גבי קרקע הוא ואמר רבא טלי גיטך מע"ג קרקע לא אמר כלום דבעינן ונתן בידה וליכא והכא נמי לא איהו יהיב לה אימא שלפתו מאחוריו ואכתי הא בעינן ונתן בידה וליכא לא צריכא דעייק לה חרציה ושלפתיה ועקימת מתניו שעיקם לה חשיבה נתינה תניא נמי הכי אמר לה כנסי ש"ח או ששלפתו מאחוריו קוראה והרי היא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הרי הוא גיטך דברי ר' ר"ש בן אלעזר אומר אינו גט עד שיטלנו ממנה ויחזיר ויתננו לה ויאמר לה הרי זה גיטך וקי"ל הלכה כרבי מחברו וכ"ש דהיא סתם מתני' ומחלוקת דברייתא דהלכה כסתם ודוקא בכנסי שט"ח זה ונתן בידהא) והיא ישנה שהבעל נותנו לה לשם גירושין והיא לא הרגישה בדבר ואילו היה מודיע לעדים קודם לכך שלשם גירושין הוא נותנו לה אע"פ שאמר לאשה כנסי שט"ח זה היתה מגורשת כדילפינן מעדותו של ר' יוחנן בן גודגודא דלא בעינן דעת אשה בגט אלא כיון שלא הודיע לעדיםב) אלא אמר לה עכשיו הרי זה גיטך וכן כשנתן בידה והיא ישנה יש כאן נתינה אלא מפני שאינה יכולה לשומרו אומר לה כשניעורה הרי זה גיטך ודי לו אבל אילו נתנו לה מתחלה לשם פקדון נתינה זו אינה כלום ולא די שיחזיר ויאמר לה הרי זה גיטך ומפני זה (עשה) [תנא] התנא זה (הסבוב) אמר לה כנסי שט"ח זה (ול"ש) [ולא תנא] הנותן גט לאשתו לשומרו ואח"כ אמר לה הרי זה גיטך מגורשת שאילו היה כן היה צריך ליטלו ממנה ולחזור וליתנו לשם גירושין : אמר רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו ה"ז גט נעור ומשמרתו אינו גט דהוה לה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו הרי זה גט אמאי חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכ"ת ישן שאני האמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה והלכתא בכפות : מתני' היתה עומדת ברה"ר וזרקו לה קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת וכן לענין קדושין ולענין החוב אמר לו זרוק לי חובי וזרקו לו קרוב למלוה זכה הלוה קרוב ללוה הלוה חייב מחצה על מחצה שניהם יחלוקו היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נשרף או נמחק הרי זו מגורשת

היכי

א) נראה דצ"ל או כשהיא ישנה. ב) נראה דצ"ל אלא כיון שלא הודיע לעדים לכן צריך שיאמר לה עכשיו הרי זה גיטך וכו' .

עין משפט
נר מצוה

טו א ב ג מיי' פ"ה מהלכות גירושין הל' ח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלט סעי' יג:

טז ד מיי' פ"א שם הלכה ט סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלו סעיף א וסימן קלח סעיף ד:

יז ה מיי' שם סמג שם טוש"ע שם סימן קלח סעיף ג :

יח ו ז ח מיי' שם הל' יב טוש"ע שם סעיף א :

יט ט מיי' פ"ה שם הל' יז סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף טו וסעיף יז :

כ י טוש"ע שם סעיף יג :

כא כ מיי' פ"ד מהל' אישות הלכה כב סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן ל סעיף ה :

כב ל מיי' פכ"ז מהל' מלוה ולוה הלכה א סמג עשין צד טוש"ע ח"מ סימן קכ סעיף א :

[יבמות קיג:]

כג מ מיי' פ"ה מהל' גירושין הלכה יג סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף יד ועיין במ"מ ובכ"מ :

[ב"ב פה:]

[לקמן עט:]

ב"ב פה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והלכתא בכפות נ"ב עי' לעיל בפ' שני בדף כא. :

[לעיל כד.]

[נ"ל דעייק ערוך ערך עלף ב ובערך עיק כתב בפי' ר"ח כתב דאדיק וכו' וכתב המוסיף דעדיק כתוב בנוסחא דידן עכ"ל ובכרא"ש איתא דעייק]

[ב"מ ט:]

קידושין מד:

[לעיל כא. וש"נ]

ס"א הא כל כו'

ס"א אלא בכפות

[במשנה שבמשניות איתא הלוה וכ"א ברב אלפס אכן בהרא"ש איתא המלוה]

[בכורות יז. ועי' תוספות עירובין ה: ד"ה וספק והוס' סוכה סו: ד"ה פרון ותוספות בכורות יז: ד"ה אפשר ותוספות חולין כח: ד"ה לפי]

*ריב"א - "ומדקפינן תנא למיתני שלפתו ש"מ דוקא דבוה קאי התם בדוחקא (רש"י-ד"ה שלפתו: שהיה תחוב בין חגורו למתניו ושלפתו משם) ואח"כ ה"ה דבעינן דעייק לה חרציה

(י)ב"א "הלכך לא מיגרשא בה אלא בכפות ישן ומשמרתו דאי הוי ניעור (אע"פ שהוא כפות) הוי חצר המשתמרת שלא מדעתה" עי' נמי בחידושי רבנו קרשקש (המובא בחידושי הריטב"א הוצאות מוסד הרב קוק) ומציין שהרמב"ם חולק ובכפות סגי, אבל הוא לא מסכים, עי' נמי תוס' לעיל כא. ד"ה והלכתא

נושא
כליו של קונה ברשות מוכר מי קני

נושא/מבנה
△ סידור של הגמ' ...

נושא
Ⓐ האומר לאשה (שדומה ל גיטה) "כנסי שטר חוב זה" או ...
Ⓑ הנותן גט לאשה ישנה ... ומובא בגמ' אותו ... בשני המקרים מה ...

נושא
זיק גט, קידושין, וחוב ואבד
1. קרוב לו
2. קרוב לה
3. מחצה על מחצה

מבנה
△1 ... מקרה אחד פירושים שונים של קרוב לו וכו'
◇א ... מקרה אחר פירושים שונים של "מחצה על מחצה"